

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM
Allmänna avdelningen

FÖRELÄGGANDE
2012-01-10

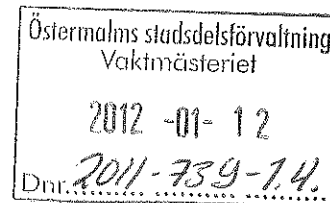
Aktbilaga

Mål nr.
21189-11

Enhet 11

Anges vid kontakt med domstolen

Östermalms stadsdelsnämnd
Box 24156
104 51 Stockholm

Per-Ola Larsson /. Östermalms stadsdelsnämnd
angående **laglighetsprövning enligt kommunallagen**

Ni ska yttra Er över innehållet i bifogade handlingar, aktbilaga 8.

Yttrandet ska vara skriftligt och ha kommit in till förvaltningsrätten **senast den 31 januari 2012.**

13 FEBRUARI

Om Ni har några frågor kan Ni kontakta förvaltningsrätten.

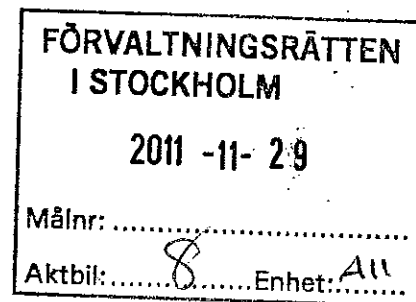
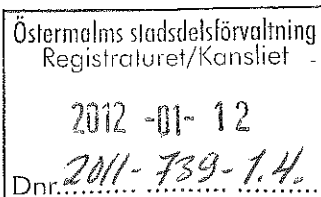
Annelie Johansson
Telefon direkt 08-561 68113

Dok.Id 199915

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00	08-561 680 01	måndag – fredag 09:00-15:00
E-post: forvaltningsrattenistockholm@dom.se				

Hermansson Carina - FST

Från: Per-Ola Larsson [larsson.perola@gmail.com]
Skickat: den 29 november 2011 12:29
Till: Registrator Förvaltningsrätten i Stockholm - FST
Ämne: Yttrande i mål Mål 21189-11 Enhet 11
Bifogade filer: y 5 kap 8 a §.docx

Till Förvaltningsrätten i Stockholm

Bilagda yttrande överlämnas.

En liten undran: Av Förvaltningsrättslagen framgår att en part ska underrättas om all som tillförts målet utom genom honom själv. Jag ser nu att stadsdelsnämnden fått förlängd tid för att avlämna yttrandet. Varför tillåter Ni det utan att underrätta mig. Jag anser att det finns skäl för att förlänga handläggningstiderna med långa resmisstider.

Med vänliga hälsningar,
Per-Ola Larsson

Östermalms stadsdelsförvaltning
Registraturet/Kansliet

2012 -01- 12

Dnr. 2011-739-1.4

► Per-Ola Larsson

Ulrikagatan 13

11523 Stockholm

Telefon: 08-6671570

E-post: larsson.perola@gmail.com

2011-11-28

Till Förvaltningsrätten i Stockholm (FR)

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM

2011 -11- 29

Målnr:

Aktbil: Enhet:

Kommentar till ett yttrande 2011-11-24 av Östermalms Stadsdelsnämnd (ÖSN)

Mål 21189-11 Enhet 11

Jag har tagit del av det justerade beslutet i rubr. mål. ÖSNs yttrande är inklippt i vänsterkolumnen
Jag lämnar min kommentar i högerkolumnen.

Bakgrund

Ett av stadsdelsnämndens (SDN) beslut den 29 september (§ 18) har överklagats av en medborgare för *laglighetsprövning*. Beslutet var endast en anmälan av en överenskommelse på tjänstemannanivå om samarbetsformer mellan ett antal stadsdelsförvaltningar i staden, Beroen-decentrum Stockholm, landstinget, Habilitering & Hälsa, landstinget, Norra Stockholms Psykiatri, landstinget, samt Frivården Stockholm inom kriminalvården.

En person som är folkbokförd i en kommun kan enligt Kommunallagen (KL) begära laglighetsprövning hos Förvaltningsrätten (FR) av ett kommunalt beslut och FR kan upphäva beslutet om 1/ det inte har tillkommit i laga ordning, 2/ beslutet hänför sig till

Jag har överklagat det delegationsbeslut som fattades av socialchefen, avdelningschef Österberg. Man kan inte påstå att beslutet endast var en "anmälan av en överenskommelse på tjänstemannanivå om samarbetsformer". Den beslutande tjänstemannen som företrädde Östermalms stadsdelsnämnd hade såvitt jag förstår nämndens delegation att fatta beslut om en sådan överenskommelse.

Som bekant kan ett delegationsbeslut inte överklagas förrän det anmälts i nämnden. Det är alltså inte själva anmälan som överklagats utan *det delegationsbeslut som anmälles*. Jag utgår ifrån att socialchefen har delegation att fatta sådana beslut.

Det nu aktuella delegationsbeslutet är ett sådant beslut som skall fattas enligt 5 kap 8 a § SoL. Eftersom delegationsbeslutet strider mot 2 kap 7 § & 5 kap 8 a § SoL skall det alltså upphävas enligt p 4 i den

något som inte är en angelägenhet för kommunen, 3/ det organ som har fattat beslutet har överskridit sina befogenheter, 4/ beslutet strider mot lag eller annan författning. FR tar inte ställning till om beslutet är bra eller dåligt utan bedömer endast om det är lagligt eller olagligt. Förvaltningens synpunkter Beslutet var som sagt endast en anmälan av en överenskommelse på tjänstemannanivå om <i>formerna</i> för samarbete mellan ett antal stadsdelsförvaltningar i staden, Beroendecentrum Stockholm, landstinget, Habilitering & Hälsa, landstinget, Norra Stockholms Psykiatri, landstinget, samt Frivården Stockholm inom kriminalvården när det gäller personer som är aktuella hos flera av verksamheterna. Överenskommelsen är inte något juridiskt bindande avtal utan endast en överenskommelse om <i>hur</i> samarbetet praktiskt ska ske när det gäller personer som är aktuella hos flera av verksamheterna. Vid så gott som varje nämndsammanträde anmäls ¹olika skrivelser för kännedom. Nämndens beslut innebär i dessa fall endast att man tagit emot anmälan eller att man som i det här fallet lägger skrivelsen till handlingarna. En anmälan innebär inte att nämnden tagit ställning till eller godkänt hela innehållet i den anmälda skrivelsen utan endast att man fått den för kännedom. Förvaltningen kan inte se att den överklagade anmälan den 29 september inte skulle ha tillkommit i laga ordning eller att det hänför sig till något som inte är en angelägenhet för staden/kommunen. Inte heller att nämnden med beslutet skulle ha överskridit sina befogenheter eller att det strider mot lag eller annan författning.	citerade 10 kap 8 § KL. Nej, det överklagade delegationsbeslutet anmälades! Själva överenskommelsen var beslutad av nämndens delegat. Nu anmälades det enligt föreskrifterna i KL. Därför kunde delegationsbeslutet överklagas när nämndens protokoll justerats. Om beslutet varit lagenligt skulle det juridiskt ha fastställts hur en lagreglerad vårdplanering skall genomföras eftersom båda huvudmännen gemensamt har ansvaret för den obligatoriska och gemensamma vårdplaneringen. Som så fta hänt under de gamla bestämmelserna hamnade patienterna ofta mellan 2 stolar eftersom man inte dokumenterade vem som skulle göra vad. Överenskommelsen skall reglera det juridiska ansvaret för varje huvudman, så att det i en vårdplan dokumenteras vem som har ansvar för vad Den protokollförda anmälan gällde en sådan beslutad överenskommelse som bl a ska träffas enligt 5 kap 8 a § SoL. Det är alltså inte fråga om enbart formerna för samarbete. Överenskommelsen skall gälla den viktiga vårdplanering som skall genomföras enligt 10 – 11 §§ kommunala betalningsansvarslagen och 2 kap 7 § SoL samt sådan samverkan som ska ske enligt lagen om psykiatrisk tvångsvård. I prop 2008/09:193 kritiserade Regeringen kommuner och landsting för att de inte tillsammans sköter den viktiga vårdplaneringen för psykiskt sjuka människor. Genom propositionen skärpte Riksdagen lagstiftningen om vårdplanering fr o m 2010-01-01. Trots detta tillämpas lagstiftningen fortfarande inte fullt ut på av Landstinget eller av Östermalms stadsdelsnämnd. Landstingets psykiatri kallar sällan till vårdplanering, vilket gör att många människor drabbas av onödig sjukhusvård i st f social rehabilitering. Och stadsdelsnämnden bevakar inte de s k
---	---

¹ Detta avsnitt visar att föredraganden inte ens har de mest elementära kunskaper om hanteringen av delegationsbeslut. Det är riktigt att nämnden inte kan ändra ett delegationsbeslut. Men om nämnden upplever att delegaten sköter sin beslutsrätt korrekt kan nämnden dra tillbaka delegationen.

	inskrivningsmeddelanden som nämnden ska få från sjukhuset. Inom detta område råder ett oförsvarligt kaos. Att inte dessa rutiner fungerar leder till ett onödigt och ofattbart lidande. Det leder också till en ökad belastning på Landstingets psykiatri och onödiga sjukvårdskostnader. Patienter som inte får den lagstadgade vårdplaneringen åker ut och in på akutsjukhuset.
--	---

Eftersom 5 kap 8 a § föreskriver att överenskommelsen ska skärpa upp vårdplaneringen och detta är nog motiverat i prop 2008/09:193 får naturligtvis nämnden inte påstå att " Överenskommelsen är inte något juridiskt bindande avtal utan endast en överenskommelse om *hur* samarbetet praktiskt ska ske när det gäller personer som är aktuella hos flera av verksamheterna.

Nämnden berör inte frågan varför nämnden underlåtit **den särskilda samverkan** som ska ske med de berörda handikapporganisationerna enligt specialbestämmelsen i 5 kap 8 a § SoL. En sådan samverkan är ingalunda omöjlig. Det hade ankommit på nämnden att inbjuda de handikapporganisationer som företräder psykiskt funktionshindrade människor och deras anhöriga. (Obs vikten av samverkan med de anhöriga enligt 2 kap 7 § SoL).

För att ytterligare visa hur lagstridigt det aktuella beslutet är citerar jag

Utdrag ur prop 2008/09:193:

Avsnitt 5

Överenskommelser om samarbete

Regeringens förslag: I hälso- och sjukvårdslagen ² (1982:763) och i socialtjänstlagen ³ (2001:453) införs bestämmelser om att kommuner och landsting ska ingå överenskommelser om sitt samarbete när det gäller personer med psykisk funktionsnedsättning. Om det är möjligt bör organisationer som företräder dessa personer eller deras närstående ges möjlighet att lämna synpunkter på överenskommelserna.

Jag åberopar de tydliga motiv som Regeringen därefter anfört om överenskommelser i avsnitt 5 och i specialmotiveringen till 8 a § HSL & 5 kap 8 a § SoL.

Avsnitt 6

Individuell plan

Regeringens förslag: I hälso- och sjukvårdslagen ⁴(1982:763) och i socialtjänstlagen⁵ (2001:453) införs bestämmelser om att landsting och kommun **tillsammans** ska upprätta en individuell plan när den enskilde har behov av insatser från både⁶ socialtjänsten och hälso- och sjukvården.

² 8 a §

³ 5 kap 8 a §

⁴ 3 f §

⁵ 8 a §

En plan ska upprättas när ett landsting eller en kommun anser att det behövs för att den enskilde ska få sina behov av hälso- och sjukvård och socialtjänst tillgodosedda och om den enskilde samtycker till att en sådan plan upprättas. Kommunen och landstinget ska påbörja arbetet med planen utan dröjsmål. Planen ska när det är möjligt upprättas tillsammans med den enskilde. Om det är lämpligt ska närstående ges möjlighet att delta i arbetet med planen, om inte den enskilde motsätter sig det.

Av planen ska det framgå uppgifter om vilka insatser som behövs och vilka insatser respektive huvudman ska ansvara för. I planen ska också redovisas åtgärder som vidtas av någon annan än kommunen och landstinget. Av planen ska framgå vem av huvudmännen som har det övergripande ansvaret för planen.

Propositionen har sedan en ingående motivering i avsnitt 6 varför kommun & landsting utan dröjsmål måste göra en plan tillsammans med den enskilde och hur planen ska vara en hjälp för den sjuke att få både det sociala & medicinska stödet. Jag återoppar vad Regeringen skrivit.

Vad jag anfört visar ytterligare hur lagstridigt Östermalms stadsdelsnämnds beslut om överenskommelsen är, dvs det överklagade delegationsbeslutet. ÖSNs yttrande visar att nämnden inte har tagit del av prop 2008/09:193 eller vill tillämpa Regeringens psykiatripolitik som den redovisats i Regeringens skrivelse 2008/09:185.

Nämndens yttrande bekräftar att det aktuella beslutet är lagstridigt. I fortsättningen måste ÖSNs socialpsykiatri styras enligt lag och inte enligt principen "budget i balans". Den senare principen leder till värre ohälsa och ökande sjukvårdskostnader för skattebetalarna.

Jag vidhåller alltså överklagandet.

Eftersom ÖSN ännu 1 år och 11 månader efter lagens ikraftträdande ännu inte har satt sig in i lagens tillämpning - än mindre kan tillämpa den - yrkar jag nu - till förmån för de sjukas hälsa - att FR inhiberar det överklagade beslutet så att nämnden snabbt ser till att besluta om en lagenlig överenskommelse i linje med Regeringens återopade proposition.

Varför ska sjuka kommunmedlemmar på Östermalm inte få en sådan positiv & konstruktiv vårdplanering som en enig riksdag beslöt redan för 2 år sedan?

Per-Ola Larsson

⁶ Enligt min uppfattning är alla psykiskt sjuka som fått vård på sjukhus behöver en individuell plan för att få adekvat hjälp med en vårdplan upprättad av båda huvudmännen.